

D ů v o d y:

Rekursní soud zamítl návrh na povolení zajišťovací exekuce záznamem práva zástavního pro pohledávku československého státu na dlužných daních na polovici nemovitostí připsané dlužnici Františce K-ové jen proto, že výkaz nedoplatků, který byl k návrhu připojen, nevyhovuje formálním požadavkům a není tedy exekucním titulem podle § 1 čis. 13 ex. ř. Tento důvod neobstojí a dovolací rekurs právem vytýká, že rekursní soud posoudil věc nesprávně po stránce právní. Berní úřad v zastoupení československého státu (finanční správy) jako vymáhajícího věřitele dovolával se v návrhu na záznam zástavního práva pro dlužné daně výslovně ustanovení čl. III. uvoz. zák. k ex. řádu, dvorních dekretů ze dne 18. září 1786, čis. 577 sb. z. s. a ze dne 24. října 1806, čis. 789 sb. z. s., jakož i § 38 c) knih. zák. V takovém případě pro povolení exekuce k zajištění daňových pohledávek státu postačí již žádost berního úřadu, aniž třeba předkládati i nález úřadu, v tomto případě vykonatelný výkaz daňových nedoplatků. (Srovnej rozhodnutí čis. 1269 sb. z. s. a výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 30. listopadu 1924, čis. 46.917/24, uveřejněný ve věstníku téhož ministerstva z roku 1924 pod čis. 44). Nezáleží tedy na tom, zda vyhovuje výkaz nedoplatků formálním předpisům, neboť byl přiložen zbytečně, ana stačila pouhá žádost.

Čís. 10965.

Pro nárok otce proti manželskému dítěti na náhradu platů a nákladů (§ 1042 obč. zák.), jež vynaložil, vykonává právo hospodaření na nemovitosti dítěte, jest přípustný pořad práva.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, R I 547/31.)

Žalobci bylo podle odevzdací listiny vyhraženo právo hospodařiti na majetku jeho nezletilého manželského dítěte až do doby, kdy dítě nabude zletilosti. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném dítěti náhrady platů a nákladů, jež konal za něho. K námitce nepřipustnosti pořadu práva s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl, maje za to, že jde o poměr mezi otcem a dítětem z poměru opatrovníckého a že měl proto žalobce požadovati náhradu toho, co za žalovanou zaplatil, totiž dluhy, které podle odevzdací listiny převzala, jakož i náklady, které po odevzdání pozůstalosti za ni učinil, v cestě nesporné. R e k u r s n í s o u d změnil napadené usnesení v ten rozum, že pořad práva jest přípustný, a uložil soudu prvé stolice, by, vyčkaje pravomoci, ve věci po zákonu dále jednal a rozhodl. D ů v o d y: Rekursní soud nepokládá názor prvního soudu za správný, neboť nejde o poměr mezi otcem a dítětem, tkvící v právu rodinném, nýbrž o poměr mezi věřitelem a dlužníkem, zakládající se na tom, že žalobce, nejsa správcem jmění žalované, nýbrž vykonává jen právo hospodaření, jemu podle ode-

vzdací listiny až do zletilosti žalované, do 4. února 1938, příslušející, které jest na roveň klásti právu poživacímu ve smyslu § 509 obč. zák., konal platy a náklady za žalovanou a v její prospěch s úmyslem zavazovacím, jichž náhrady žalobou se domáhá. Že nikoli všechny spory mezi rodiči a dětmi patří před soudce nesporného, plyne z ustanovení § 50 čís. 3 j. n., jenž stanoví, že před právomoc sborových soudů patří výlučně spory z poměru mezi rodiči a dětmi, pokud nejsou ryze majetkoprávní a pokud podle zákonných předpisů nemají býti vyřizovány v nesporném řízení. Před nesporného soudce přísluší jen spory, vyplývající jen z přímého poměru mezi otcem a dítětem (§ 137 a násl. III. hlavy obč. zák.), kdežto veškeré ostatní věci jest projednávat v řízení sporném. Předměty, které hledíc k poměru mezi rodiči a dětmi, vyříditi jest v řízení nesporném, vypočítává prof. Dr. Hora ve svém československém civilním právu procesním z r. 1922 na str. 137, leč obdobný poměr, který jest předmětem souzeného sporu, tam nepřichází. Také náklady, jichž náhrady se žalobce domáhá, nejsou náklady na zlepšení, doplnění neb zbudování statku, jež má na mysli § 513 obč. zák., nýbrž náklady jiného druhu, jež měla konati žalovaná jako vlastnice usedlosti a jež žalobce v její prospěch vynaložil (§ 1041 a násl. obč. zák.). Soud rekursní je tudíž toho názoru, že pořad práva jest přípustným.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Při posouzení přípustnosti pořadu práva rozhoduje, o jaký právní důvod žalobce opírá žalobu. Žalobce se domáhá náhrady v zažalované výši, uváděje, že, vykonáváje své právo hospodaření, konal platy a hradil náklady za žalovanou v její prospěch s úmyslem domáhati se jich náhrady na žalované. Jde o obyčejný majetkový spor, a nikoli o případ, který by podle § 1 j. n. a § 1 nesp. říz. bylo vyříditi v nesporném řízení, zejména nejde o vyřízení položek poručenského neb opatrovnického účtu, složeného poručníkem neb opatrovníkem nezletilcovým, o čemž by bylo podle §§ 238, 241 a 262 obč. zák. a §§ 203 až 215 nesp. říz. za trvání poručenství neb opatrovnictví jednati v řízení nesporném (srov. rozh. čís. 8419 sb. n. s. a literaturu jakož i judikaturu tamže uvedenou).

Čís. 10966.

Bylo-li v exekučním titulu právoplatně vysloveno, že nelze rozhodovati o tom, zda prisouzená pohledávka zanikla odpočtem z pohledávek vyplývajících z účtu z doby před 26. únorem 1919, nelze se v exekučním řízení zabývatí otázkou, zda lze prisouzený nárok vymáhati exekucí vzhledem k zúčtovacímu řízení podle zákona ze dne 18. června 1924, čís. 60 sb. z. a n. na rok 1926. Na tom nemění nic, že Československý zúčtovací úřad požádal exekuční soud, by byla exekuce zastavena vzhledem k čl. 17 a 46 cit. zák.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, R I 568/31.)